

МОТИВИ

към присъда № 21/25.10.2023 г. по НОХД № 443/2023 г. по описа на ОС-Враца

Подсъдимият В. В. В. от с.***, обл.Враца е предаден на съд по обвинение в извършване на престъпление по чл.343, ал.1, б."в" пр.1, вр.чл.342, ал.1 от НК за това, че на 19.07.2021 г., около 06:30 часа, на кръстовище, образувано от път III-101 /Враца-Криводол/, км 3500 и обходен път на Враца, в землището на гр.Враца, при управление на МПС-лек автомобил „Шкода Октавия“ с ДКН ВР *** ВТ, негова собственост, движейки се в посока от гр.Криводол за гр.Враца със скорост около 34 км/ч, е нарушил правилата за движение по:

- чл.6, т.1 от ЗДвП, като не спазил знак „Б2“-„Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“, визиран в чл.45, ал.2, вр.ал.1 от ППЗДвП;

- чл.46, ал.2 от ППЗДвП - Пътен знак Б2 указва на водачите на пътни превозни средства, че са длъжни да спрат на „стоп-линията“, очертана с пътна маркировка, или ако няма такава - на линията, на която е поставен знакът. Преди да потеглят отново, водачите са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които имат предимство;

- чл.50, ал.1 от ЗДвП - На кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътните превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат ППС, които се движат по път с предимство,

като не спрял на поставения пътен знак „Б2“ и отнел предимството на движещия се с такова по обходния път лек автомобил „Рено Канго“ с ДКН ВР *** ВН, притежание и управляван от Г. П. Г. от гр.Враца, с ЕГН *****, в резултат на което по непредпазливост е причинил смъртта на Г..

Производството пред ОС-Враца се разви по реда на глава 27, в хипотезата на чл.371, т.1 от НПК. След провеждането на открито разпоредително заседание подсъдимият В. В. и договорният му защитник-адв.Г. З., заявяват съгласие да не се извършва разпит на свидетелите В. Н. Г., П. Г. Г., И. Г. П., Г. А. Г., П. Д. В., Д. С. Д., И. П. Ц., В. Д. И., Д. Ц. М., Д. В. П., В. Ц. П., Г. И. К., П. М. П., Д. К. Р., Д. Ц. Д., Г. Г. Ц., както и на експертите, изготвили съдебната химикотоксикологична експертиза, съдебномедицинската експертиза на труп и техническите експертизи, а протоколите за разпит на свидетелите и заключенията на тези експертизи от досъдебното производство да бъдат използвани при постановяване на крайния съдебен акт. Това съгласие е одобрено от съда с протоколно определение, постановено в съдебно заседание на 12.09.2023 г., съобразно разпоредбата на чл.372, ал.3 от НПК, като при приключване на съдебното следствие посочените гласни доказателствени средства и експертни заключения са приобщени по делото по реда на чл.283, вр. чл.373, ал.1 от НПК.

В съдебното производство на основание чл.76 от НПК като частни обвинители в процеса са конституирани В. Н. Г.-съпруга на починалия в катастрофата Г. П. Г., П. Г. Г. и И. Г. П.-негови синове.

В хода на съдебните прения представителят на ОП-Враца поддържа обвинението срещу подсъдимия В. В. така, както е внесено с обвинителния акт и изразява становище за неговата доказателствена обезпеченост. Пледира за определяне на наказание лишаване от свобода при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, с отчитане на степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на починалия Г.. На основание чл.343г от НК моли на подсъдимия да бъде наложено и наказание лишаване от право да управлява МПС за съответен срок.

Повереникът на частните обвинители - адв.П. Д., поддържа обвинението така,

както е предявено и изразява становище за неговата доказаност от събраните на досъдебното и съдебното производство доказателствени материали, включително и от заключенията на изслушанията в съдебната фаза тройна АТЕ и КАТСМЕ. Прави искане на подсъдимия да бъде наложено наказание лишаване от свобода в максимално установената горна граница от шест години лишаване от свобода, за какъвто срок да бъде лишен и от право да управлява МПС. Развива подробни доводи в подкрепа на тези искания. Моли за присъждане на адвокатско възнаграждение за оказаната от него безплатна помощ като повереник на тримата частни обвинители, на основание чл.38, ал.2, вр. ал.1 от Закона за адвокатурата.

Частният обвинител И. П. изцяло се солидаризира с исканията на повереника си.

Частните обвинители В. Г. и Г. Г. не се явяват в съдебно заседание.

Защитникът на подсъдимия - адв.Г. З., заявява, че не оспорва приетата в обвинителния акт фактическа обстановка. Счита обаче, че са налице предпоставките за приложение на привилегирвания състав по чл.343а, ал.1 от НК, тъй като след ПТП подсъдимият е направил всичко възможно за спасяване живота на пострадалия-веднага слязъл от автомобила си, за да провери има ли пострадад в другия автомобил, опитал се сам да извади тялото на Г., което било затиснато под автомобила, а след като не успял, потърсил съдействие от други преминаващи автомобили, като се обадил и на спешен номер 112, за да извика медицинска помощ. Освен това поддържа, че пострадалият също е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат, тъй като е бил без поставен предпазен колан. Моли на подсъдимия да бъдат наложени наказания лишаване от свобода и лишаване от право да управлява МПС в минимални размери, с приложението на чл.66 от НК по отношение на първото наказание.

Подсъдимият В. В. дава обяснения по обвинението, в които подробно описва действията си преди и непосредствено след пътния инцидент. Заявява обаче, че няма спомен от самия удар. Поддържа, че когато успял да види лицето на пострадалия, разпознал в него свой бивш ***, когото много уважавал. В предоставеното му право на лична защита изцяло поддържа казаното от защитника си, като изразява искрено съжаление за катастрофата и последиците от нея. Заявява, че все още тежко преживява станалото, тъй като пострадалият се оказал негов бивш ***, с когото през годините е поддържал връзка и много е уважавал. В последната си дума отново изказва искрено съжаление и предоставя на съда да отмери наказанието му.

Въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, настоящият съдебен състав прие за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият В. В. В. е роден на ***, живее в с.***, общ.Враца и е правоспособен водач на МПС, категории „В“ и „АМ“. Същият е трудово ангажиран и е с много добри характеристични данни. За периода от 2017 г. до 2021 г. има наложени с наказателни постановления шест административни наказания за допуснати нарушения на ЗДвП-неизпълнение на задължението за носене на предпазен колан като водач на МПС и като пътник; неизпълнение на задължението за носене на свидетелство за регистрация на МПС, което управлява; незаплащане на пътна такса по чл.10, ал.1 от ЗДвП; неспазване на предписанията на пътен знак Б2 и отнемане на предимство. Същият притежавал и ползвал лек автомобил „Шкода Октавия“ с ДКН ВР *** ВТ.

Пострадалият Г. П. Г. е роден на ***, живеел в гр.Враца и бил дългогодишен водач на МПС. Макар и пенсионер, същият се занимавал с множество дейности. До 01.07.2021 г. работел на граждански договор към училището на Затвора Враца, където преподавал, тъй като по професия бил ***. Същевременно ежегодно от около 10 години, от м.март до края на м.юли, в селскостопанска сграда в кв.“Кулата“ отглеждал малки пилета, които след това продавал. През този период преимуществено нощувал

там, като в през ден се прибирал в гр.Враца, при семейството си. Отделно от това поддържал лозе и градина. Бил собственик и управлявал л.а.“Рено Канго“ с ДКН ВР *** ВН.

Пострадалият Г. навремето бил *** на подсъдимия В. и бил много уважаван от последния.

Рано сутринта на 19.07.2021 г., както обичайно, подсъдимият тръгнал от с.***, като управлявал автомобила си “Шкода Октавия“ с ДКН ВР *** ВТ, в посока гр.Враца, където полагал труд във фирма за дограма. Движел се по път III-101 /Враца-Криводол/, като пътувал сам. По същото време пострадалият управлявал лекия си автомобил „Рено Канго“ с ДКН ВР *** ВН по обходния път на Враца /Главен път Е-79/ в посока от гр.Монтана към гр.Мездра, като превозвал касетки с пилета.

Пътят е с двупосочна организация на движението, като пътното платно /Главен път Е-79/ е с ширина 16,3 м, с ширина на лентите от ляво надясно /по посока на огледа/ в източната страна: 4,6 м, 3,7 м, 3,1 м и 4,9 м, а от западната страна, съответно 4,8 м, 3,2 м, 3,7 м и 4,5 м. От двете страни на платното за движение има банкети на нивото на пътя и циментови канавки, като дясната канавка след кръстовището е на разстояние 3,6 м от десния ръб на пътя, с ширина в горната част от 1,5 м.

На кръстовището откъм гр.Враца и откъм гр.Криводол са поставени пътни знаци Б2 /„Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“/. Откъм гр.Криводол е монтиран пътен знак В26 /40 км/ч/, на тревната ивица източно е поставен пътен знак Г2-движение само надясно, северно - Б2 /„Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“/. От всички страни на кръстовището са монтирани указателни пътни знаци/стрелки Ж7. Пътната настилка в района на кръстовището е изградена от дребнозърнест асфалт, суха и без неравности.

Около 06:30 часа, при ясно време и много добра видимост, подсъдимият, движейки се с л.а.“Шкода Октавия“ със скорост от около 34 км/ч в землището на гр.Враца, достигнал до кръстовището на път III-101 с обходния път. Навлязъл в същото, като не спрял на поставения пътен знак Б2 и не осигурил предимство на л.а.“Рено Канго“, управляван от Г. П. Г. със скорост от около 55 км/ч, който се движел по обходния път, явяващ се път с предимство. В резултат на това блъснал с предната си част л.а.“Рено Канго“ в лявата странична част в областта на задната лява врата и заден ляв калник. Вследствие на удара под действието на инерционните сили л.а.“Шкода Октавия“ се завъртял на около 180 градуса в посока обратна на часовата стрелка, след което се установил в района на кръстовището с предна част към гр.Криводол. Л.а. „Рено Канго“ продължил движението си напред с отклонение вдясно, като напуснал платното за движение вдясно по посока на огледа, след което се преобърнал, като водачът му изпаднал през счупения прозорец на предна дясна врата в отводнителна канавка/шахта под автомобила, а последният се установил по таван в затревената част.

След удара подсъдимият В. слязъл от автомобила си и се затичал към обърнатия в канавката автомобил, за да провери дали водачът му е пострадал. Първоначално не успял да го открие. Впоследствие видял, че тялото му е затиснато под тавана на автомобила и че не дава признаци на живот. Опитал се сам да освободи тялото. След като не успял, потърсил помощ от други преминаващи автомобили. Междувременно първи на местопроизшествието пристигнали св.И. Ц. и св.В. И.. По-късно покрай мястото на пътния инцидент преминал с автомобил и св.П. П., който също спрял.

Първото обаждане за инцидента на телефон 112 постъпило в 06:36:19 часа, като било подадено от св.И. Ц., следващото - в 06:36:20 часа от св.П. П.. Подсъдимият В. успял да телефонира за пътната злополука на спешен телефон 112 в 06:45:26 часа, като

поискал да бъде изпратена линейка.

Малко по-късно на произшествието пристигнали служители на МВР, РСРБЗН Враца и медицински екип на ЦСМП Враца. Св.Д. Ц. М., командир на екипа на РСРБЗН Враца се навел под л.а.“Рено Канго“ и отчел, че пострадалият, който бил в канавката и изглеждал силно посинял, не давал признаци на живот. След това с помощта на лебедка МПС било преобърнато. Лице от медицинския екип констатирало настъпилата преди идването му смърт на Г. Г., за което е оформен фиш № 4072.

В интервала от 07:20 часа до 08:45 часа на същата дата бил извършен оглед на местопроизшествието. Подсъдимият бил тестван от полицейските органи със съответните технически средства за употреба на алкохол и наркотици, като пробите му били отрицателни, за което били съставени необходимите документи. Пред присъстващите водачът на л.а.“Шкода Октавия“, който бил уплашен и притеснен, споделил, че идвал откъм гр.Криводол и отивал към гр.Враца на работа, като трябвало да продължи направо по пътя. Казал, че пострадалият навремето му бил ***, като нямал спомен за ПТП.

От заключението на съдебномедицинската експертиза е видно, че при огледа и аутопсията на пострадалия Г. П. Г. на 74 г. е установена комбинирана травма, изразяваща се в:

1. Механична асфиксия от притискане на снагата-картина на механична асфиксия от притискане на снагата: бързо настъпила смърт-течна кръв, цианоза на лицето, шия и гръден кош с точковидни и по-големи кръвоизливи, точковидни кръвоизливи по лигавицата на бъбречните легенчета, органна плевра на белите дробове, екзофтальм с точковидни кръвоизливи под външната обвивка на очните ябълки, белодробен оток, мозъчен оток с вклиняване;

2. Гръдна травма със счупване на ребра двустранно и на дясна ключица; 3. Кръвонасядания на меките тъкани на черепа в дълбочина челно и теменно; кръвонасядания по задната повърхност на дясно рамо и задната повърхност на гръдния кош вдясно; кръвонасядане на ляво бедро;

4. Лекостепенна хипертрофия на миокарда и атеросклероза.

Експертът е посочил, че уврежданията в п.п.1, 2 и 3 са прижизнени, като причината за смъртта е механичната асфиксия от притискане на снагата, която в съчетание с описаната гръдна травма, са довели до дихателна недостатъчност. Леталният изход е в пряка причинна връзка с констатираната механична асфиксия и е настъпил бързо. По механизъм уврежданията отговарят да бъдат получени от действието на твърди тъпи предмети-притискане между твърди тъпи предмети с широка повърхност в областта на гръдния кош. Посочено е, че фиксиранияте травми в областта на главата, гръдния кош, дясно рамо, ляво бедро, могат да бъдат причинени към момента на станалия инцидент. От устните пояснения на експерта-медик в съдебното производство се установява, че смъртта на пострадалия е настъпила в порядъка максимум от четири до шест минути, но е възможно и значително по-бързо.

Съгласно заключението на химикотоксикологична експертиза, в кръвта на пострадалия Г. не е установена концентрация на алкохол/етанол. Изолираната концентрация от 0,33 g/L етанол е възприета като постмортална продукция, т.е. като образуван след смъртта. Посочено е, че присъствието му в пробата е нормално и няма съдебно-токсикологична значимост.

От заключението на извършената тройна автотехническа експертиза се установява, че ударът между л.а.“Шкода Октавия“ и л.а.“Рено Канго“ е настъпил в района на кръстовището, в дясната половина на платното за движение по посока на огледа, като мястото на сблъсъка се намира на около 5.2 метра от линията на

ориентира по дължината на платното за движение и на около 4.4 метра вляво от десния ръб по ширината му. Според експертизата при огледа на произшествието не са установени спирачни следи от гумите на двете МПС преди мястото на удара. Моментът на възникване на опасността за водача на л.а.“Рено Канго“ е, когато л.а.“Шкода Октавия“ е предприел маневрата „пресичане на кръстовището“, като е навлязъл в лявата лента на платното за движение по посока на огледа. Изчислено е, че тогава л.а.“Рено Канго“ е отстоял на 11.82 метра от мястото на удара. При това положение, при движението му с определената скорост от около 55 км/ч, пострадалият не е имал възможност да предотврати инцидента чрез аварийно спиране, тъй като дължината на опасната му зона за спиране в условията на произшествието е била около 37 метра. От техническа гледна точка, водачът на л.а.“Шкода Октавия“ е могъл да предотврати пътния инцидент, ако е спрял пред пътен знак Б2 и е осигурил предимство на л.а.“Рено Канго“, който се е движил по такъв път.

Извършената допълнителна комплексна автотехническа и медицинска експертиза /КАТСМЕ/ е уточнила, че пътен знак Б2 /„Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“/, поставен на кръстовището на път III-101 /Криводол-Враца/ на км 3500 и обходен път Враца откъм гр.Криводол се намира на около 0.80 метра вдясно от платното за движение на път III-101 и на около 11 метра вдясно от платното за движение на обходен път на Враца в посока от Враца към Монтана. Разстоянието от мястото на удара до стоп линията на пътното платно, определена от пътен знак Б2, е около 18.6 метра. Експертизата е анализирала два варианта на движение на л.а.“Шкода Октавия“ след навлизането му в кръстовището-да е продължил направо и да е предприел маневра „завой на ляво“, като втората вероятност е аргументирано отхвърлена, предвид направените изчисления и графики, потвърждаващи безспорно, че след навлизането на автомобила в кръстовището същият е продължил посоката си на движение направо, при което ударът е настъпил в задната лява врата на л.а.“Рено Канго“ /снимки №№ 12,13 и 14 от фотоалбума/ и предната лява част на л.а.“Шкода Октавия“ /снимки №№ 5 и 6 от фотоалбума/, което напълно съответства на деформациите по двете МПС и последващото направление на движението им до мястото на установяването им. Проследена е траекторията на тялото на пострадалия, като е конкретизирано, че в резултат на удара от лекия автомобил „Шкода Октавия“ в лявата странична част в областта на задната врата на л.а.“Рено Канго“, последният се преобърнал на дясната си странична част, при което тялото на водача се е отделило от предната лява седалка и плъзгайки се на дясно е достигнало вътрешната част на предната дясна врата и таван на МПС. При достигане на автомобила левия скат на дясната канавка тялото на водача е изпаднало от МПС през счупеното стъкло на предна дясна врата, след което се установило в канала на канавка с крака, насочени по посока на движението, съобразно описаното в огледния протокол. Купето е продължило движението си по таван, като е затиснало тялото на водача в канала на канавката. Уточнено е, че от предоставените снимки от органите на „Пътна полиция“ се констатира, че след възникналото ПТП и установяването на л.а.“Рено Канго“, от отворената задна врата е изпаднала една пластмасова касетка, локализирана зад МПС, която не е контактувала с водача по време на инцидента. Съобразявайки уврежданията, описани в СМЕ на труп, и причината за смъртта, е пояснено, че счупванията на ребра в една или няколко анатомични линии са характерни последици от въздействието на предмет с широка повърхност /най-често се получават при транспортна травма и падане от високо/. Такава травма може да възникне както от удар, така и от притискане. Счупвания на ребра по една или две анатомични линии се получава при притискане между твърди тъпи предмети с широка повърхност. Механичната асфиксия

от притискане на гръдния кош и корема /имобилизационна асфиксия/ води до прекратяването на дихателните движения и най-често се съчетава с механични увреждания, в случая счупвания на ребра и ключица. Ако същата е без механични увреди, тежест от 40-50 кг е достатъчна да преустанови гръдното дишане у възрастен индивид, но в случая са налице счупвания на ребра и ключица, т.е. притискащата сила е многократно по-голяма. Тези обстоятелства показват, че уврежданията не могат да бъдат получени от предметите, намиращи се в лекия автомобил на Г., а са причинени в резултат на изпадането му и последващото притискане от тавана на МПС. В устните си пояснения в съдебното производство автотехническите експерти заявяват, че с оглед механизма на ПТП, скоростта на движение на двата автомобила и силата на удара, следва да се приеме, че към момента на удара пострадалият не е бил с поставен обезопасителен колан. Експертите са категорични, че при процесното ПТП /страничен удар и преобръщане на л.а. „Рено Канго“/ правилно поставен предпазен колан би задържал тялото на водача му от изпадане от автомобила.

Описаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства и доказателствени средства:

гласни доказателствени средства – обясненията на подсъдимия В. В. В., дадени в съдебната фаза; показанията на свидетелите В. Н. Г. /л.59-60, т.2 от ДП/, П. Г. Г. /л.54-55а, т.2 и л.114-115, т.3 от ДП/, И. Г. П. /л.64-65, т.2 от ДП/, Г. А. Г. /л.29-30, т.2 и л.131-133, т.3 от ДП/, П. Д. В. /л.52-53, т.2 и л.118-119, т.3 от ДП/, Д. С. Д. /л.69-70, т.2 и л.116-117, т.3 от ДП/, И. П. Ц. /л.72-73, т.2 от ДП/, В. Д. И. /л.90-91, т.3 от ДП/, Д. Ц. М. /л.78-79, т.2 и л.138-139, т.3 от ДП/, Д. В. П. /л.80-81, т.2 и л.140-141, т.3 от ДП/, В. Ц. П. /л.82-83, т.2 и л.134-135, т.3 от ДП/, Г. И. К. /л.105-106, т.2 и л.136-137, т.3 от ДП/, П. М. П. /л.107-108, т.2 от ДП/, Д. К. Р. /л.153-154, т.3 от ДП/, Д. Ц. Д. /л.29-30, т.4 от ДП/, Г. Г. Ц. /л.31-32, т.4 от ДП/, депозирани в досъдебното производство, приобщени по реда на чл.283, ал.1, вр.чл.373, ал.1 от НПК;

писмени доказателства и доказателствени средства – протокол за оглед на пътно-транспортно произшествие /л.5-8, т.1 от ДП/; фотоалбум и мащабна скица към него /л.10-15, т.1 от ДП/; приемо-предавателен протокол на веществени доказателства /л.17 и л.18 от ДП/; разписка /л.23 от ДП/; декларация /л.18, т.1 от ДП/; заверени копия от документи /л.21-32, т.1 от ДП/; писмо от началника на сектор "Пътна полиция" при ОДМВР-Враца /л.34, т.1 от ДП/; справка за нарушител/водач на В. В. /л.35-36, т.1 и л.118-119, т.4 от ДП/; справка за нарушител/водач на Г. Г. /л.37, т.1 от ДП/; резултати от тестове за наркотици и алкохол /л.39-40, т.1 от ДП/; писмо от ЦСМП-Враца и фиш за спешна медицинска помощ /л.45-46, т.1 от ДП/; писмо от началник РЦ 112-Монтана /л.51, т.1 от ДП/; препис-извлечение от акт за смърт на Г. П. Г. /л.56, т.1 от ДП/; удостоверение за наследници на Г. П. Г. /л.57, т.1 от ДП/; удостоверение за съпруг/а и родствени връзки на Г. П. Г. /л.58, т.1 от ДП/; характеристични данни за В. В. В. /л.71, т.1 от ДП/; справка за съдимост за него /л.73, т.1, л.110, т.2, л.36 и л.128, т.4 от ДП/; протокол за предаване/приемане на биологични проби за химико-токсикологичен анализ в Химикотоксикологична лаборатория /л.24, т.2 от ДП/; характеристична справка за В. В., издадена от кмета на с.*** /л.116, т.2 от ДП/; характеристични данни за подсъдимия В., издадени от мл.ПИ И. И. при РУ-Враца /л.120, т.2 от ДП/; писмо с информация от АУЗПТ от Агенция "Пътна инфраструктура" /л.48-54, т.3 от ДП/; протокол за допълнителен оглед на л.а."Рено Канго" с рег.№ ВР *** ВН /л.6-8, т.4 от ДП/; фотоалбум към него /л.9-10, т.4 от ДП/; докладна записка от 20.07.2021 г. /л.44, т.4 от ДП/; информация за настъпили ПТП в района на кръстовище, образувано от път III-101 и обходен път на гр.Враца /л.47-50, т.4 от ДП/; писмо от началник сектор "Пътна полиция" при ОДМВР-Враца /л.117, т.4 от ДП/; осъвременена справка за съдимост на

подсъдимия В. В. /л.33 от съдебното дело/;

веществените доказателства, приобщени по делото;

заклученията на назначените експертизи - тройна автотехническа експертиза /л.15-36, т.3 от ДП/ с приложени към нея 2 бр.скици; допълнителна комплексна автотехническа и съдебномедицинска експертиза /л.75-87, т.4 от ДП/; съдебномедицинска експертиза на труп № 80/2021 г. /л.3-4, т.3 от ДП/; съдебна химикотоксикологична експертиза /л.88-89, т.2 от ДП/, две технически експертизи /л.101-107, т.3; л.61-65, т.4 от ДП/, изготвени в досъдебната фаза и приобщени по реда на чл.283, ал.1, вр.чл.373, ал.1 от НПК.

Между събраните по делото доказателствени материали няма никакви съществени противоречия относно факта на настъпване на процесното ПТП; обстоятелствата, при които е настъпило, както и механизма му; времето и мястото на настъпването му; участвалите в произшествието МПС и техните водачи; начина им на движение по пътя непосредствено преди и след удара; вида на получените вследствие на произшествието наранявания на пострадалия водач на л.а. "Рено Канго" Г. Г. и причината за неговата смърт.

Съдът кредитира показанията на разпитаните в досъдебното производство свидетели, приобщени по делото по реда на чл.283, ал.1, вр.чл.373, ал.1 от НПК, като обективни, последователни, взаимно допълващи се и без съществени противоречия помежду им. Освен това същите намират сигурна опора в събраните писмени доказателства и заключенията на изготвените експертизи.

Съдът единствено не кредитира обясненията на подсъдимия В., депозирани в съдебното производство, в които твърди, че преди да навлезе в кръстовището е спрял на пътен знак Б2, тъй като същите се оборват от заключенията на тройната АТЕ и КАТСМЕ. В останалата им част, включително относно поведението му след пътния инцидент съдът кредитира неговите обяснения, тъй като същите се потвърждават от показанията на свидетелите Д. Р., В. И., И. Ц., Г. А. Г., П. Върбанов, както и от данните в писмо на началник РЦ 112-Монтана и заключението на извършената техническа експертиза, изследвала информацията на оптичен носител CD-R, предоставен от Дирекция "Национална система 112", РЦ 112-Монтана.

Съдът кредитира и приложените по делото писмени доказателства и доказателствени средства. Те са относими към основния предмет на доказване, взаимно се допълват, а доказателствените средства са съставени при спазване на процедурата в НПК.

Съдът възприема и заключенията на назначените в досъдебното производство експертизи – тройна автотехническа експертиза и допълнителна комплексна автотехническа и съдебномедицинска експертиза, изслушани и приети в съдебното производство, както и съдебната химикотоксикологична експертиза, съдебномедицинската експертиза на труп и съдебнотехническите експертизи, приобщени по реда на чл.283, вр.чл.373, ал.1 от НПК, като отчете, че същите са обективни, компетентни, всестрани, пълни и кореспондират изцяло с останалия доказателствен материал.

При така установената фактическа обстановка могат да се направят следните правни изводи: от обективна и субективна страна поведението на подсъдимия В. В. се субсумира под състава на престъпление по чл.343, ал.1, б."в", вр.чл.342, ал.1 от НК.

Принципно, за да е съставомерно престъплението по чл.343 от НК, е необходимо деецът да е нарушил определени правила за движение по пътищата при управление на МПС, като това нарушение да е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилия съставомерен резултат.

Обективният състав на престъплението е осъществен на първо място с допуснатите от подсъдимия виновно нарушения на чл.46, ал.2 от ППЗДвП и чл.50, ал.1 от ЗДвП. Безспорно е установено, че подсъдимият В., управлявайки лек автомобил „Шкода Октавия“, се е движел по път без предимство /път III-101, сигнализиран с пътен знак Б2-„Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“/. Същият не спрял на линията, на която е поставен пътен знак Б2 и преди да потегли отново не изпълнил задължението си да пропусне движещите се по пътя с предимство /обходен път/, а навлязъл в кръстовището, образувано от път III-101 и обходен път на гр.Враца, като отнел предимството на движещия по пътя с предимство лек автомобил „Рено Канго“, управляван от пострадалия Г. Г.. В резултат на допуснатите нарушения на правилата за движение по чл.46, ал.2 от ППЗДвП и чл.50, ал.1 от ЗДвП подсъдимият блъснал движещия се по пътя с предимство лек автомобил „Рено Канго“, управляван от пострадалия Г. Г., като ударът е осъществен с предната лява част на л.а.“Шкода Октавия“ в областта на задната лява врата и задния ляв калник на л.а.“Рено Канго“. Посочените нарушения на правилата за движение се установяват както от заключенията на вещите лица по тройната АТЕ и допълнителна КАТСМЕ и описания от тях механизъм на ПТП, така и от протокола за оглед на местопроезшествие.

Вследствие на удара тялото на пострадалия водач се отделило от предната лява седалка и изпаднало в отводнителна канавка, затиснато от тавана на преобърналия се лек автомобил „Рено Канго“, в резултат на което Г. получил несъвместими с живота увреждания и починал. Няма спор, че коментираните две нарушения на правилата за движение са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилия съставомерен резултат – смъртта на водача Г.. Ако подсъдимият беше изпълнил задължението си да спре пред пътен знак Б2 и да осигури предимство на л.а.“Рено Канго“, който се е движил по такъв път, не би настъпило и процесното ПТП, с установения по делото механизъм и с резултат-смъртта на Г. Г.. От своя страна, жертвата Г. също е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат, като е нарушил разпоредбата на чл.137а от ЗДвП, управлявайки автомобила без поставен предпазен колан, видно от устните разяснения на автоекспертите. Имайки предвид установения механизъм на ПТП, свързан с преобръщането на управлявания от пострадалия автомобил и изпадане на тялото му през счупеното стъкло на предна дясна врата в канала на канавка и съобразявайки уврежданията му, описани в СМЕ на труп и причината за смъртта му – механична асфиксия от последващо притискане на снагата от тавана на МПС, съдът приема, че допуснатото от пострадалия нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП се намира в причинна връзка с вредоносния резултат.

С обвинителния акт е инкриминирана за нарушена и разпоредбата на чл.6, т.1 от ЗДвП, вр.чл.45, ал.2, вр. ал.1 от ППЗДвП. Съдът не споделя тази теза на прокурора, тъй като нормата на чл.6 от ЗДвП е обща такава и въвежда принципни положения, в частност задължението на участниците в движението да съобразяват своето поведение с пътните знаци. Безспорно е, че подсъдимият В. е извършил нарушение на чл.46, ал.2 от ППЗДвП относно неспазване на задължителното предписание на пътен знак Б2-водачите на пътни превозни средства да спрат на линията, на която е поставен знакът, като преди да потеглят отново са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които имат предимство, тъй като не е спрял на линията, на която е поставен този знак и е отнел предимството на движещия се по пътя с предимство лек автомобил, управляван от пострадалия. Съотношението на чл.6 от ЗДвП и чл.46, ал.2 от ППЗДвП е на обща норма към специална, поради което подсъдимият В. следва да бъде оправдан по обвинението да е нарушил разпоредбата на чл.6, т.1 от ЗДвП.

От субективна страна деянието е извършено по непредпазливост под формата на

несъзнавана непредпазливост /небрежност/ по смисъла на чл.11, ал.3, пр.1 от НК, като подсъдимият В. не е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици /настъпилото ПТП с вредоносния резултат – смъртта на пострадалия/, но като правоспособен водач на МПС със съответния стаж и опит, е бил длъжен и обективно е могъл да ги предвиди. Същият е могъл и е бил длъжен да очаква, че преди да навлезе в кръстовище, като не спре на пътен знак Б2 и не осигури предимство на движещите се по пътя с предимство превозни средства, може да предизвика ПТП, при което да причини посочените по-горе вредни последици.

Тук е мястото да се обсъдят доводите на защитата за преквалифициране на деянието по чл.343а от НК. Съдът приема същите за неоснователни, тъй като не са налице предпоставките за квалифициране на деянието по този по-леко наказуем състав. За приложението на привилегирвания състав на чл.343а от НК трябва помощта да е била обективно необходима, т.е. да е оказана на жив човек. От заключението на съдебно-медицинската експертиза на труп и устните пояснения на експерта медик е видно, че смъртта на пострадалия е настъпила бързо, в порядъка на максимум от четири до шест минути, а най-вероятно и за значително по-кратко време. Същевременно в обясненията, дадени пред съда, подсъдимият е заявил, че когато е открил тялото на пострадалия Г., същият не е давал признаци на живот. Освен това от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че ПТП е станало около 06:30 часа, а обаждането до ЕНСП 112, инициирано от подсъдимия, е регистрирано в 06:45:26 часа. Анализът на заявеното от подсъдимия, съпоставено с установеното от СМЕ и устните пояснения на вещото лице-медик налага категоричен извод, че към момента на предприетите действия от негова страна по оказване на помощ-опитал сам да обърне автомобила, за да освободи тялото на пострадалия, позвънил на спешния телефон 112, тази помощ не е била необходима, тъй като пострадалият вече е бил мъртъв и по отношение на него обективно не е могла да бъде оказана никаква помощ. Ето защо коментираните действия на подсъдимия следва да се ценят единствено като смекчаващи неговата отговорност.

При изложените по-горе съображения, съдът с присъдата си призна подсъдимия за виновен в извършено престъпление по транспорта по чл.343, ал.1, б.„в“, вр.чл.342, ал.1 от НК, като на основание чл.304 от НПК го оправда по обвинението да е нарушил разпоредбата на чл.6, т.1 от ЗДвП.

За извършеното от подсъдимия престъпление по чл.343, ал.1, б.„в“, пр.1 от НК /в редакцията ДВ, бр.60 от 2012 г., действала към датата на деянието/ се предвижда наказание лишаване от свобода за срок от две до шест години, както и лишаване от право по чл.37, ал.1, т.7 от НК да се управлява МПС. При определяне размера на основното наказание лишаване от свобода, което съдът наложи на подсъдимия В. взе предвид от една страна смекчаващите отговорността обстоятелства - чистото му съдебно минало, добрите характеристични данни за него, трудовата му заетост, изразеното съжаление за последиците от катастрофата, което няма основание да не бъде възприето като искрено, след като при ПТП е причинена смъртта на уважаван от него човек- бивш негов ***, действията му след деянието, насочени към оказване на помощ-опитите му сам да извади тялото на пострадалия под автомобила и обаждането му на спешния телефон 112 за да извика линейка, приноса на пострадалия Г. за вредоносния резултат /бил без поставен предпазен колан, в нарушение на разпоредбата на чл.137а, ал.1 от ЗДвП/. Като отегчаващо отговорността му обстоятелство съдът отчете допуснатите от подсъдимия като водач на МПС предходни нарушения на правилата за движение по пътищата. Отчитайки горните обстоятелства, съдът прие, че наказанието на подсъдимия следва да бъде определено в правната рамка на чл.54 от

НК при категоричен превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, на минимума от две години лишаване от свобода. Не са налице основания за определяне на наказанието в хипотезата на чл.55 от НК при многобройни или изключителни смекчаващи обстоятелства, тъй като по делото не се установиха такива. За изпълнение на целите по чл.36 от НК, както на личната, така и на генералната превенция на закона, съдът прие, че не следва да бъде постановено ефективно изтърпяване на определеното наказание лишаване от свобода, поради което и на основание чл.66, ал.1 от НК отложи изпълнението му за срок от три години от влизане на присъдата в сила. Съдът съобрази, че от една страна са налице формалните изисквания на закона за отлагане на изпълнението, тъй като подсъдимият не е осъждан за престъпления от общ характер, а наложеното наказание е до три години лишаване от свобода, а от друга, че целите по чл.36 от НК са постижими и с условно наказание, без необходимост подсъдимия да бъде изолиран от обществото в пенитенциарно заведение, което се извежда от данните за неговата личност. Очевидно причиненото ПТП е трагичен инцидент в живота му, чиито последици той напълно осъзнава, видно от емоционалното му състояние като реакция на инцидента.

На основание чл.343г от НК съдът наложи на подсъдимия В. и наказание по чл.37, ал.1, т.7 от НК, като го лиши от право да управлява МПС за срок от две години от влизане на присъдата в сила. Определеният размер на това наказание е мотивиран от цялостното поведение на дееца, естеството на допуснатите две нарушения на правилата за движение по пътищата и е съобразен с константната съдебна практика и с разпоредбата на чл.49, ал.2 от НК, че при съвместното им налагане, лишаването от права по чл.37, ал.1, т.7 от НК не може да бъде по-малко по размер от лишаването от свобода, нито да го надминава с повече от три години. При определяне срока на това наказание съдът отчете и данните от справка за нарушител/водач, на л.35-36, т.1 от ДП, от които е видно, че от 2017 г. до 2021 г. подсъдимият е санкциониран по административен ред с наказателни постановления общо четири пъти, а за периода от 2010 г. до 2020 г. е наказван с множество фишове за по-леки нарушения на ЗДвП. Не може обаче да се приеме, че като водач на МПС с 14 годишен стаж, той е допускал груби нарушения на правилата за движение, които в значителна степен да завишават обществената му опасност като водач на ППС. Единственото изключение в тази насока е санкционирането му с наказателно постановление от 15.06.2021 г. за идентично нарушение, свързано с неизпълнение на предписанията на пътен знак Б2 и отнемане на предимство, извършено на 01.06.2021 г.

Предлаганите от частното обвинение размери на наказанията лишаване от свобода и лишаване от право да се управлява МПС /за максимално предвидените срокове от по шест години/ са неоправдано високи и не държат сметка за изброените по-горе смекчаващи отговорността обстоятелства, както и за данните, свързани с личността на подсъдимия като цяло. Освен това не бива да се очаква, че наказание, чиято строгост надхвърля необходимото за поправяне на дееца, ще въздейства възпитателно и предупредително върху останалите членове на обществото и ще насърчи общественото съзнание към положителни промени.

Съдът постанови веществените доказателства – лек автомобил „Шкода Октавия“ и лек автомобил "Рено Канго", които се намират на съхранение в базата на МВР в м."Пискавец" в землището на с.Косталево, да бъдат върнати на собствениците им - първия автомобил на подсъдимия В., а втория - на наследниците на пострадалия Г. Г., а 3 бр.дискове, находящи се на л.38, т.1 и л.108, т.3 от ДП да останат приложени по делото.

С оглед изхода на делото и на основание чл.189, ал.3 от НПК съдът възложи в

тежест на подсъдимия В. направените по делото разноси, от които сумата от 5300.17 лева, разноси от досъдебната фаза, която следва да заплати по сметка на ОД на МВР гр.Враца, а сумата от 280 лева, разноси в съдебната фаза, която следва да заплати по сметка на ОС-Враца.

По искането за присъждане на разноси от повереника - частните обвинители В. Г., П. Г. и И. П. са представлявани от повереника си адв.П. Д., като последният е участвал в съдебното заседание на 25.10.2023 г. и е осъществил по отношение на тях процесуално представителство. Видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие адв.Д. им е оказал безплатна правна помощ, на основание чл.38, ал.2, вр. ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата.

При тези данни съдът, на основание чл.38, ал.2, вр. ал.1 от Закона за адвокатурата, вр.чл.13, ал.1, т.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г за минималните размери на адвокатското възнаграждение осъди подсъдимия В. В. да заплати на адв.П. Д. сумата от 4500 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за предоставената от него безплатна правна помощ като повереник на частните обвинители В. Г., П. Г. и И. П., или по 1500 лева за всеки от тях.

При горните мотиви съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: